

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Google Inc.

Καθής: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Παρεμβαίνοντες: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press κ.λπ., Article 19 κ.λπ., Internet Freedom Foundation κ.λπ., Défenseur des droits

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το «δικαίωμα σε απενεργοποίηση», όπως καθιερώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση που εξέδωσε στις 13 Μαΐου 2014 ⁽¹⁾ βάσει των διατάξεων του άρθρου 12, στοιχείο β', και του άρθρου 14, στοιχείο α', της οδηγίας της 24ης Οκτωβρίου 1995 ⁽²⁾, την έννοια ότι ο φορέας εκμεταλλεύσεως μηχανής αναζήτησεως οφείλει, όταν κάνει δεκτό αίτημα απενεργοποίησης, να εφαρμόζει την εν λόγω απενεργοποίηση στο σύνολο των ονομάτων χώρου της μηχανής αναζήτησεως που εκμεταλλεύεται, ώστε οι επίμαχοι σύνδεσμοι να μην εμφανίζονται πλέον, ανεξάρτητα από τον τόπο από τον οποίο πραγματοποιείται η αναζήτηση βάσει του ονόματος του αιτούντος, μεταξύ άλλων εκτός του εδαφικού πεδίου εφαρμογής της οδηγίας της 24ης Οκτωβρίου 1995;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το «δικαίωμα σε απενεργοποίηση», όπως καθιερώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προπαρατεθείσα απόφασή του, την έννοια ότι ο φορέας εκμεταλλεύσεως μηχανής αναζήτησεως οφείλει μόνο, όταν κάνει δεκτό αίτημα απενεργοποίησης, να απαλείφει τους επίμαχους συνδέσμους από τα αποτελέσματα που εμφανίζονται κατόπιν αναζήτησεως που πραγματοποιείται βάσει του ονόματος του αιτούντος στο όνομα χώρου που αντιστοιχεί στο κράτος στο οποίο τεκμαίρεται ότι υποβλήθηκε το αίτημα ή, γενικότερα, στα ονόματα χώρου της μηχανής αναζήτησεως τα οποία αντιστοιχούν στις εθνικές επεκτάσεις της εν λόγω μηχανής αναζήτησεως για το σύνολο των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 3) Επιπλέον, συμπληρωματικά προς την υποχρέωση που μνημονεύεται στο δεύτερο ερώτημα, έχει το «δικαίωμα σε απενεργοποίηση», όπως καθιερώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην προπαρατεθείσα απόφασή του, την έννοια ότι ο φορέας εκμεταλλεύσεως μηχανής αναζήτησεως που κάνει δεκτό αίτημα απενεργοποίησης οφείλει να απαλείφει, διά της τεχνικής του γεωγραφικού αποκλεισμού, από διεύθυνση IP η οποία τεκμαίρεται ότι ευρίσκεται στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου του «δικαιώματος σε απενεργοποίηση», τα επίμαχα αποτελέσματα των αναζητήσεων που πραγματοποιούνται βάσει του ονόματός του, ή ακόμη, γενικότερα, από διεύθυνση IP η οποία τεκμαίρεται ότι ευρίσκεται σε κράτος μέλος που υπόκειται στην οδηγία της 24ης Οκτωβρίου 1995, και τούτο ανεξάρτητα από το όνομα χώρου που χρησιμοποιεί ο χρήστης του Διαδικτύου που πραγματοποιεί την αναζήτηση;

⁽¹⁾ Απόφαση της 13ης Μαΐου 2014, Google Spain και Google, C-131/12, EU:C:2014:317.

⁽²⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις
23 Αυγούστου 2017 — Ministère public κατά Marin-Simion Sut**

(Υπόθεση C-514/17)

(2017/C 347/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Ministère public

Καθού: Marin-Simion Sut

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν είναι δυνατόν να τύχει εφαρμογής σε πράξεις για τις οποίες έχει επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή από δικαστήριο του κράτους εκδόσεως εφόσον οι ίδιες πράξεις τιμωρούνται στο κράτος εκτελέσεως μόνο με ποινή προστίμου, γεγονός που συνεπάγεται, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως, αδυναμία εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος εκτελέσεως, και τούτο εις βάρος της κοινωνικής επανεντάξεως του καταδικασθέντος και των οικογενειακών, κοινωνικών, οικονομικών και λοιπών δεσμών του;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαισίου (ΕΕ L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-526/17)**

(2017/C 347/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παρατείνοντας έως τις 31 Δεκεμβρίου 2046 την παραχώρηση του έργου του αυτοκινητοδρόμου A 12 Civitavecchia-Λιβόρνο άνευ προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 58 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114), όπως έχει τροποποιηθεί·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η παράταση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2046 της παραχώρησης του έργου του αυτοκινητοδρόμου A 12 Civitavecchia-Λιβόρνο συνιστά τροποποίηση ουσιώδους όρου της εν λόγω παραχώρησης· δεδομένου ότι πρόκειται για ουσιώδη τροποποίηση της παραχώρησης, η χρονική αυτή παράταση ισοδυναμεί με σύναψη νέας συμβάσεως παραχώρησης δημοσίου έργου και, ως τέτοια, έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο δημοσιότητας μέσω της προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμού. Εφόσον δεν δημοσιεύθηκε καμία προκήρυξη δημοσίου διαγωνισμού, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 58 της οδηγίας 2004/18/EK.